

לחלוצות החסידות

מגזין להעצמת עבודת השם בדרך חסידות חב"ד

ברוך השם • ערב שבת קודש פרשת 'יוח' • י"ג טבת ה'תשפ"ו (02/01/2026) • מגזין מספר 219

נא לשמור על קדושת המגזין •

מהפיכה בהנגשה

לראשונה בהיסטוריה מאה מרבני חב"ד מדריכים בצורה מעשית כיצד 'להתפלל' בשלושה ספרים גדולים

פרטים מלאים בעמוד האחרון

הבטורה שתחשף לכולם

מהי השאיפה הלוהטת שתגרום לכל העולם לתפיסה מהפכנית?

מן הלב - נכנסים אל הלב! האמת כובשת, וכמה שהאדם יותר הפנים את החסידות לחיים שלו, הוא יצליח יותר להסביר ולשכנע אחרים באמת האלוקית.

יש רגעים שבהם נדמה שהדיבור על הפצת המעיינות הפך למושג טכני: ללכת, לחזור חסידות, לספר סיפור, להדליק עוד נשמה. אבל האמת הפנימית של חסידות, רחוקה מלהיות פעולה חיצונית בלבד.

ומכאן זה ממשיך רק הלאה. כשהוא הולך 'לחזרת דא"ח', לחזור 'מאמר' בבית כנסת אחר שבו עדיין לא טועמים חסידות כראוי, הוא לא עושה זאת רק מפני ש'צריך', והוא לא מחפש להגיד 'זוארט' של הרבי בפירוש רש"י או ברמב"ם עם 'יינה של תורה'.

יסוד היסודות הוא שהאדם לומד חסידות 'אליבא דנפשיה' - לא כטקסט, לא כידע, אלא כדרך חיים. הוא לוקח את מאמר החסידות, ומחבר אותה למציאותו. הוא שואל את עצמו: מה זה אומר עלי, על הנשמה שלי, על היום וההתמודדות שלי.

הוא הולך כי יש לו מסר בווער של דא"ח - 'דברי אלוקים חיים', של 'מאמר'. הוא רוצה שאחרים יזכו לטעום מן האמת שמרוממת ומשנה חיים. וכשהוא חי חסידות בפנימיות - זה מתפרץ גם ברחוב ובעבודה.

ואז הוא מתבונן וחושב על הרעיון שלמד לפני התפילה, עד שהדברים מתאמתים אצלו, עד שהם מפעפעים פנימה.

שעת השיא בהפנמת החסידות, היא 'עבודת התפילה'.

כשהאדם עומד לפני קונו, והמילים שלמד הפכות לרגש, והרגש הופך לאש. שם, בתוך האריכות, בתוך ההשתפכות, בתוך ההתקשרות - שם החסידות באמת נכשלת עם האדם, ואז הוא נהפך להיות 'חסיד'.

הוא מנצל את כל הדרכים להפיץ את האור בכל אמצעי ובכל מקום שבו יש נשמה שמחפשת. כי בסופו של דבר, המטרה היא ש'יכירו וידעו כל יושבי תבל' את האמת האלוקית בגאולה. לא רק יבנו, אלא 'יכירו וידעו', מלשון 'דעת' - הכרה רגשית.

וכשמגיעים להתוועדות - אין צורך לחפש מה לומר. אין צורך לאלתר סיפור שירגש את הציבור. כי ה'מאמר' שאיתו התפלל, שהבעיר את לבבו, פשוט נשפך. הוא מתפרץ מאליו, בהתלהבות של אהבת ישראל, מתוך אמת פנימית. זה כובש לבבות, כי 'דברים היוצאים

המטרה היא לשנות את התפיסה של העולם - להסתכלות גאולתית. וזה מגיע דווקא מ'עבודת התפילה'. לכן צריך לקחת 'מאמר' אחד ו'להתפלל' איתו, שוב ושוב. לאט לאט, זה חודר ונהיה חלק מזהות האדם. ואז הוא חי בשאיפה ורצון אדיר שכולם יכירו בכך שאין עוד מלבדו!

מבזקים // תקציר הכתבות והעדכונים מאתר 'חב"ד לייב'

נאום חינוכי

המשפיע הרב משה ארנשטיין ע"ה בתיעוד וידאו מנאום עם עצות מעשיות לחינוך הילדים <<

ניגון עתיק

ביצוע מיוחד לניגון חב"ד 'אליהו הנביא', שנוגן במסורת לפני הבעל שם טוב במוצאי שבת <<

ראיון נדיר

מזכירו של הרבי - הרב בנימין קליין ע"ה בהקלטה מעניינת, בה חושף סודות מהחדר פנימה <<

קונטרס יסודי

הנגשה של קונטרס 'הכתב והמכתב' של הרבי הרש"ב, כנגד שיטת הציונות לפי התורה <<

דברי התעוררות

הרב עופר מידובניק בידאו עם דברי התעוררות על נחיצות האריכות בתפילה לכל חסיד <<

לאתר 'חב"ד לייב' סקרו את הברקוד

מחלקת המדיה של הארגון מכנילה אתר חסיד מרתק עם שתי כתבות חסיד איכותיות וחומר היסטורי איכותי בשילוב שיעורים והמועדונים. נגני חב"ד, חדשות הארגון ועוד

• ליצירת קשר •
 LGCH770@GMAIL.COM
 CHABADLIVE.ORG
 +9725.4683.2770

יוצא לאור על ידי אגף ההוצאה לאור של ארגון 'לחלוצות גאולתית'
 • ראשי הוועד הרוחני של הארגון •
 הרב יוסף יצחק אופן והרב נחמן שכירא

הרב משה הלל שליט"א

משפיע ישיבת 'תומכי תמימים ליובאוויטש'
אור יהודה, ארץ הקודש

התוועדות חסידיה //

אל תדפדף. מתכונים אליך

ובשבת יש עוד יותר, וכל אחד יכול בתור התחלה להתחבר למשפטים או קטעים מסויימים וכו'. לשים דגש על המפגש של האדם עם הבורא ללא הגבלת זמן. לשקוע בזה בכל הכוחות. הפגישה עם המלך עצמו ולא רק מילוי רצונותיו, זה קורה דווקא כשמתעסקים ב'עבודת התפילה'.

להתכונן בפשיטות

אז כמובן צריך גם להתכונן לפגישה, וזה גם לוקח זמן רב, והעיקר לנצל את הזמן שיש לאדם בכדי לפגוש את מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. במובן הכי פשוט צריך לגשת לתפילה בצורה כזו, שהאדם הולך להיפגש עם המלך פנים בפנים.

אפילו במובן הכי פשוט וילדותי. שהרי התפילה במובנה המינימלי זה 'בקשת צרכיו'. שכאשר האדם יאמר 'שיוועתי אליך ותרפאני', הוא יתכוון לכך שהוא מתחנן לה' שירפא אותו במה שצריך. לא להתבייש לבקש מה' את מה שצריך.

כמובן שיהודי ובפרט חסיד, הבקשות שלו והעניינים שהוא צריך עזרה מהבורא, אינם על מינוס בבנק וכדומה בעניינים גשמיים. אצל חסיד הדבר שהכי חשוב עבורו, זה להצליח לעבוד את השם ולנצח את היצר הרע. הרי כשיהודי מתפלל ואומר 'רפאנו ה' ונרפא', והוא אינו חולה בגשמיות, אז מה הוא מתכוון בתפילתו?.. שהשם ירפא אותו מהחולי של נפש הבהמית ותאוות עולם הזה, לעבודת השם מתוך חיות ותענוג.

כפי שמסופר על הרבי האמצעי, שפעם בעת ריקודו עם חסידים (כמנהג חסידי חב"ד בריקודם בהנחת יד על גבי כתף חבירו), שמעו אותו מפזם לעצמו בשקט בדביקות ובנעימה נפלאה: 'השם אלוקי, גא-ד מייך גא-ד, שוועתי אליך, איך בין שרייט צו דיר אליין [= אני צועק אליך לבדך], ותרפאני, פארשוואכט תאוות עולם הזה [= החלשת את תאוות עולם הזה]'. אפילו אם הוא עצלן והוא רוצה עזרה מה' להיות זריז בעבודתו לקונו, זה גם סוג של רפואה שניתן לכוון בבקשה מהשם בתפילה.

לחוות את המפגש

לימוד החסידות הוא הקדמה לעבודת התפילה, כל החסידות הגיעה בשביל שנתפלל. כי בעצם כל היהדות סובבת סביב הבורא, כל התורה והמצוות זה ציוויים שלו. והזמן לפגוש אותו בעצמו - זה כאשר מאריכים בתפילה. אז איך אפשר ללמוד כל 'מאמר', שיחה או מכתב, בלי לנסות לחוות את זה בעבודת התפילה?

באמצע היום קצת קשה האדם מרגיש פער בינו לבין הקדוש ברוך הוא, מרחק מסויים כזה שגם מתבטא לפעמים בחוסר תגובה גלוי לאדם מצידו של ה', או הרגשה של מסך שמפריד בין האלוקות לחיים של האדם הגשמיים. אבל זמן התפילה הוא זמן של קירוב. אז המלך נמצא ב'שדה', והוא מכניס כל אחד להיכל שלו. התפילה היא כמו 'ראש השנה' של כל יום. וכפי שמבואר בחסידות שבחודש תשרי וכו', יש 'קירוב המאור אל

הנושא של התפילה הוא מרתק, כי כשחושבים סביב מי אנו עסוקים כל היום - שזה הקדוש ברוך הוא, אז במילא יש רצון לאדם לפגוש אותו. זה לא מגרה לפגוש את המלך? ומתי בעשרים וארבע שעות של כל יום, זוהי ההזדמנות בפועל להיפגש עם המלך ולראות את הפנים השוחקות שלו?

הרי הפגישה עם המלך, זה ביטוי שיא של אהבה של המלך אלינו, אז היכן ומתי זה קורה? השכל והמצפון הישר אומרים, שזה קודם כל בשעת 'עבודת התפילה'. איזו מצווה מכל התרי"ג מצוות שכל עניינה זה הפגישה עם המלך? עבודת התפילה.

כשהייתי בחור צעיר, אז הגיע לחדר אוכל מאוחר בצהריים בשבת בחור שהתפלל באריכות, הוא היה דווקא 'בעל נגלה', ושאלתי אותו: למה מתפללים הרבה זמן? האם גם בהנחת תפילין מאריכים? באכילת מצה? בתקיעת שופר? למה דווקא בתפילה מאריכים ומשקיעים כל כך הרבה? אז הוא ענה לי תשובה מאוד יפה והגיגנית:

בכל המצוות אנו עושים את מה שהבורא ציווה עלינו. המצווה היחידה שכל כולה היא פגישה של האדם עם המלך - זו התפילה. כל התוכן של המצווה היא - להיפגש, לדבר איתו. במצווה זו הדגש אינו כל כך על העשייה, אלא על הפגישה עם המלך. זה כל עניין התפילה. אז בתפילה מנסים להיפגש איתו ולכן זה לוקח זמן רב. לכן יש הרבה נוסח עם הרבה דפים,

לקט מדברי נשיא דורנו
בענייני עבודת השם

דבר הנשיא //

האם צריך להתכונן לפני מנחה ומעריב?

'במה שכתב אין אפשר לחזק התפילה. כבר נפסק הדין בשולחן ערוך אורח חיים סימן צ"ח סעיף ב' וברמ"א, שקודם כל תפילה, זאת אומרת ג' פעמים ביום, צריכה להיות התבוננות בגדלת האל וגם שכלות האדם [אף שמובן שמהות ההתבוננות אינה שווה לפני תפילת הבוקר שהיא בתחילת היום וארוכה, מה שאין כן בתפילת מנחה ומעריב, שהרי מטעם זה פסוקי דזימרה ניתקנו באריכות בבוקר וכו']'.

אגרת כ"א טבת תשי"ט

יכולים להאריך גם בתפילת המנחה..

'אף על פי שאצל החסידים הזקנים, לא ראינו את עניין אריכות התפילה בתפילת המנחה, הרי הסיבה לכך הוא, כיוון שהם האריכו כל כך בתפילת שחרית, עד שלא נותר להם זמן להאריך גם בתפילת המנחה. אבל מי שכבר השלים תפילת שחרית ומוסף [ונותר לו עוד זמן], יכולים הם להאריך גם בתפילת המנחה'..

שיחת פרשת 'במדבר' תשל"ח

כך מצפים לגאולה

כל יהודי מאמין בגאולה, אך כל אחד רוצה לחזק את האמונה בזה. שהוא לא רק יאמין בזה, אלא יהיה לו גם רגש של ציפייה וביטחון שהנה משיח מגיע. מהיכן אפשר להתחזק ולקבל כוחות ואמונה בגאולה, אם לא מעבודת התפילה?..

במיוחד אצלנו חסידים ששמים את עניין הגאולה ומשיח במרכז סדר היום, כפי שאני זוכר שהרבי עודד במסירות נפש בשנים תשנ"ג-תשנ"ד את שירת 'יחי אדוננו' - שמדגישה את הציפייה לגאולה, אז בוודאי שאצלנו הכוונה בתפילה באריכות צריכה להיות הכי חזקה!

אם האדם מאמין באמת בגאולה, אז הוא יבקש ויתפלל על זה בפגישתו לפני השם. למסקנה, המהות של כל היהדות, המהות של החסידות, המהות של משיח - הכל נמצא ב'עבודת התפילה'. בלי 'עבודת התפילה', הכל נשאר בתיאוריה, וזה לא מחייב את האדם כלום. הכל יכול להיות סיסמאות יפות. אם רוצים באמת 'לחיות' ולהפנים את הדברים בפנימיות - מוכרחים להאריך בתפילה.

הניצוץ, בדומה לכך בכל תפילה, הקדוש ברוך הוא מתקרב אל כל יהודי. זה זמן מיוחד ביותר, שכדאי לנצל אותו כראוי. אז מה זה? על מה מדברים פה ועל מי מדברים? מדברים על כוכב 'מאדים'?.. כל החסידות, כל המאמרים וכל השיחות, על מה ועל מי מדברים? על היהודי ועל השם!

כל 'מאמר' ושיחה או מכתב, הם כמו 'אומרים' לאדם: בוא נפתח את הסיפור ותחווה את זה בעבודת התפילה.. בא נדבר עם השם, על פי ה'מאמר' שלמדתי. זו המשמעות הפשוטה של כל השיחות והמאמרים.

התוצאה הבלתי נמנעת שיוצאת מכל המאמרים והשיחות, זה לנסות לבוא ולהיכנס אל התיבה, אל המילים של התפילה. במובן הכי פשוט אפילו, עוד לפני ההתבוננות ולחשוב חסידות. ואדרבה ההתחלה היא לחשוב על זה עצמו. לחשוב בתפילה על 'המלך בשדה', על קירוב הבורא ליהודי וכדומה.

שווה אצל כולם

כל אחד צריך לנסות לחשוב חסידות עם רמת ההבנה שלו. יש רמות בהבנה, אך אין רמות במהות. במהות של הדביקות של יהודי עם הבורא בתפילה אין רמות: כל אחד שווה בזה. ההפנמה היא שווה לגמרי אצל כולם. בהבנה יש רמות, אבל במהות הכל אותו דבר, יש אחד שפחות יגדיר ויעמיק, אבל יש לו את המהות יותר, הוא לקח את העצמות בעצמו.

לכן רבותינו נשיאנו אומרים שלא מכל אחד נדרש להיות 'משכיל' גדול בחסידות, כי לזה נדרשים כשרונות מיוחדים ולא כל אחד ניחן בהם. אבל להיות 'עובד השם' באריכות התפילה, זה דורשים מכל אחד, כי בזה לא שייך כשרונות. הפנמה זה עניין ששייך אצל כל אחד ואחד, בכל סוג ומצב שהוא. כל הדרגות הכי גבוהות שמדוברות בתורת החסידות, יכולות להתגלות בעת 'עבודת התפילה'. אז הוא יחוש שזה באמת כך, וזה לא רק כתוב בספרים.

צריך לנסות להתפלל קצת מתחיל מפירוש המילות הפשוט לחשוב על כל מיני משפטים, לא רק ב'קטעים החמים', אלא אפילו משפטים פשוטים כמו 'הרופא לשבורי לב'. משהו לא טוב לך בפנים? תחשוב על זה, תעצור ותחשוב כמה שניות. יש רופא לאנשים שהם 'שבורי לב'. יש להתרגל לעצור ולחשוב חסידות כל יום בתפילה, ולכוון ברצינות את פירוש המילים בתפילה.

הכל מתחיל ונגמר שם כל היהדות מתחילה ונגמרת בתפילה, כל האמונה של יהודי, כל זה שהאדם מרגיש שיש לו בכלל אלוקים באמת, הכל מגיע מאריכות התפילה. ומכלל הן אתה שומע לא הן. אפשר להבין שכאשר האדם לא מתעסק ב'עבודת התפילה', אז חסר לו כל העניינים..

אך כדאי לדגיש את החיוב יותר. הכל נובע מאריכות התפילה, אין עוד דרכים. יש דרך אחת סלולה וברורה. המהות של כל החסידות, של כל המאמרים והשיחות, הכול נמצא בתפילה! מי שמעוניין להתחבר לכל החסידות, שלימוד החסידות לא ישאר סתם בגדר של תיאוריה, בכאילו שבכאילו, אלא שזה ישנה את האדם באמת - הוא צריך להשקיע בהתבוננות בחסידות ובאריכות התפילה!

